

ORZECZENIE
GLÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 27 maja 2019 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Leszek Bielecki (spr.)
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Dariusz Chmielecki
	<i>Członek GKO:</i>	Katarzyna Ronikier-Dolańska
Protokolant:		Paweł Matusiak

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 27 maja 2019 r., odwołania wniesionego przez Zastępcę Rzecznika Dyscypliny na niekorzyść Obwinionej (...) – zam. (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach z dnia 28 stycznia 2019 r. sygn. akt: RKO/7100/68/18, którym Komisja uznała (...) - pełniącą w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Kierownika Gminnego (...), za:

1. Niewinną naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1458 z późn. zm.), zwanej uondfp, polegającego na naruszeniu art. 44 ust. 2 w związku z art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 z późn. zm.) w związku z art. 115, art. 8 ust. 1, art. 36 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 z późn. zm.) poprzez dokonanie ze środków publicznych wydatków z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń pieniężnych na zakup posiłku lub żywności, przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w sytuacji gdy w Gminie (...) nie obowiązywał akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego - co spowodowało objęcie pomocą osób nieuprawnionych, z uwagi na niepopelnienie zarzucanego czynu;
2. Winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 9 pkt 1 uondfp, polegającego na naruszeniu art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 z późn. zm.) w związku z art. 115, art. 8 ust. 1, art. 36 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 z późn. zm.) poprzez wydatkowanie niezgodnie z przeznaczeniem dotacji otrzymanych przez Gminę (...) od Wojewody (...) w latach 2015-2016 z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń pieniężnych na zakup posiłku lub żywności, przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w ramach realizacji wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „*Pomoc państwa w zakresie dożywiania*” na lata 2014-2020, w sytuacji, gdy w Gminie (...) nie obowiązywał akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego - co spowodowało objęcie pomocą osób nieuprawnionych; Czasem popelnienia czynów były dni dokonania wypłaty poniżej wymienionych świadczeń):

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...).05.2015 r., wypłaconego w dniu 16.06.2015 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...).06.2015 r., wypłaconego w dniu 11.06.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).06.2015 r., wypłaconego w dniu 18.06.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).06.2015 r., wypłaconego w dniu 18.06.2018 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).06.2015 r., wypłaconego w dniu 2.07.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).06.2015 r., wypłaconego w dniu 16.07.2015 r. w kwocie 100 zł, w tym z dotacji w kwocie 60 zł,
- (...).07.2015 r., wypłaconego w dniu 13.08.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 7.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 08.2015 r., wypłaconego w dniu 7.09.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 10.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 17.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 24.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...).09.2015 r., wypłaconego w dniu 24.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).09.2015 r., wypłaconego w dniu 24.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).09.2015 r., wypłaconego w dniu 8.10.2015 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...).09.2015 r., wypłaconego w dniu 8.10.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).09.2015r., wypłaconego w dniu 15.10.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).10.2015 r., wypłaconego w dniu 5.11.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...) 10.2015 r., wypłaconego w dniu 16.11.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 250 zł,
- (...).10.2015 r., wypłaconego w dniu 16.11.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...).11.2015 r., wypłaconego w dniu 19.11.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...) 12.2015 r., wypłaconego w dniu 17.12.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 250 zł,
- (...).12.2015 r., wypłaconego w dniu 17.12.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 250 zł,
- (...).12.2015 r., wypłaconego w dniu 14.12.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 18.02.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 3.03.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 3.03.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 10.03.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 10.03.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...) 03.2016 r., wypłaconego w dniu 31.03.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).04.2016 r., wypłaconego w dniu 5.05.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).04.2016 r., wypłaconego w dniu 12.05.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 04.2016 r., wypłaconego w dniu 19.05.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...) 06.2016 r., wypłaconego w dniu 30.06.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...) 06.2016 r., wypłaconego w dniu 14.07.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).06.2016 r., wypłaconego w dniu 11.07.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...) 06.2016 r., wypłaconego w dniu 18.07.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...) 06.2016 r., wypłaconego w dniu 21.07.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 07.2016 r., wypłaconego w dniu 28.07.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).07.2016 r., wypłaconego w dniu 11.08.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).08.2016 r., wypłaconego w dniu 25.08.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...) 08.2016 r., wypłaconego w dniu 15.09.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).09.2016 r., wypłaconego w dniu 3.10.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).09.2016 r., wypłaconego w dniu 13.10.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).10.2016 r., wypłaconego w dniu 20.10.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...) 11.2016 r., wypłaconego w dniu 1.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 8.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,

- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016, wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016, wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 8.12.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 8.12.2016 r. w kwocie 300 zł, w tym z dotacji w kwocie 180 zł,
- (...) 12.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...) 12.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).12.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).12.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 12.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 12.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 300 zł, w tym z dotacji w kwocie 180 zł,

Komisja Orzekająca I instancji w zakresie przypisania odpowiedzialności odstąpiła od wymierzenia kary (...) i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 327,81 zł.

orzeka

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 uondfp, utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. akt RKO/7100/68/18 Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach uznała (...) - pełniącą w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Kierownika Gminnego (...), za:

1. Niewinną naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1458 z późn. zm.), zwanej uondfp, polegającego na naruszeniu art. 44 ust. 2 w związku z art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 z późn. zm.) w związku z art. 115, art. 8 ust. 1, art. 36 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 z późn. zm.) poprzez dokonanie ze środków publicznych wydatków z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń pieniężnych na zakup posiłku lub żywności, przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w sytuacji gdy w Gminie (...) nie obowiązywał akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego - co spowodowało objęcie pomocą osób nieuprawnionych, z uwagi na niepopelnienie zarzucanego czynu;

2. Winną naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 9 pkt 1 uoondfp, polegającego na naruszeniu art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 z późn. zm.) w związku z art. 115, art. 8 ust. 1, art. 36 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 z późn. zm.) poprzez wydatkowanie niezgodnie z przeznaczeniem dotacji otrzymanych przez Gminę (...) od Wojewody (...) w latach 2015-2016 z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń pieniężnych na zakup posiłku lub żywności, przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w ramach realizacji wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „Pomoc państwa w zakresie dożywiania” na lata 2014-2020, w sytuacji, gdy w Gminie (...) nie obowiązywał akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego - co spowodowało objęcie pomocą osób nieuprawnionych; Czasem popełnienia czynów były dni dokonania wypłaty poniżej wymienionych świadczeń):

- (...)05.2015 r., wypłaconego w dniu 16.06.2015 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...)06.2015 r., wypłaconego w dniu 11.06.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 06.2015 r., wypłaconego w dniu 18.06.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...) 06.2015 r, wypłaconego w dniu 18.06.2018 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...)06.2015 r., wypłaconego w dniu 2.07.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...)06.2015 r., wypłaconego w dniu 16.07.2015 r. w kwocie 100 zł, w tym z dotacji w kwocie 60 zł,

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...).07.2015 r., wypłaconego w dniu 13.08.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 7.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 08.2015 r., wypłaconego w dniu 7.09.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 10.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 17.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).08.2015 r., wypłaconego w dniu 24.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).09.2015 r., wypłaconego w dniu 24.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).09.2015 r., wypłaconego w dniu 24.09.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 09.2015 r., wypłaconego w dniu 8.10.2015 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...).09.2015 r., wypłaconego w dniu 8.10.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).09.2015r., wypłaconego w dniu 15.10.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 10.2015 r., wypłaconego w dniu 5.11.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...).10.2015 r., wypłaconego w dniu 16.11.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 250 zł,
- (...).10.2015 r., wypłaconego w dniu 16.11.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...) 11.2015 r., wypłaconego w dniu 19.11.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...).12.2015 r., wypłaconego w dniu 17.12.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 250 zł,
- (...) 12.2015 r., wypłaconego w dniu 17.12.2015 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 250 zł,
- (...).12.2015 r., wypłaconego w dniu 14.12.2015 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 200 zł,
- (...) 02.2016 r., wypłaconego w dniu 18.02.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 3.03.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 3.03.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 10.03.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...).02.2016 r., wypłaconego w dniu 10.03.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,
- (...) 03.2016 r., wypłaconego w dniu 31.03.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 0,00 zł,

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...) 04.2016 r., wypłaconego w dniu 5.05.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 04.2016 r., wypłaconego w dniu 12.05.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).04.2016 r., wypłaconego w dniu 19.05.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).06.2016 r., wypłaconego w dniu 30.06.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...).06.2016 r., wypłaconego w dniu 14.07.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).06.2016 r., wypłaconego w dniu 11.07.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...).06.2016 r., wypłaconego w dniu 18.07.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...).06.2016 r., wypłaconego w dniu 21.07.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 07.2016 r., wypłaconego w dniu 28.07.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).07.2016 r., wypłaconego w dniu 11.08.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).08.2016 r., wypłaconego w dniu 25.08.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).08.2016 r., wypłaconego w dniu 15.09.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,

Sygn. akt BDF1.4800.25.2019

- (...).09.2016 r., wypłaconego w dniu 3.10.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).09.2016 r., wypłaconego w dniu 13.10.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).10.2016 r., wypłaconego w dniu 20.10.2016 r. w kwocie 150 zł, w tym z dotacji w kwocie 90 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 1.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 8.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...) 11.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016, wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016, wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).11.2016 r., wypłaconego w dniu 8.12.2016 r. w kwocie 250 zł, w tym z dotacji w kwocie 150 zł,
- (...) 11.2016 r., wypłaconego w dniu 8.12.2016 r. w kwocie 300 zł, w tym z dotacji w kwocie 180 zł,
- (...).12.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,

- (...).12.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 350 zł, w tym z dotacji w kwocie 210 zł,
- (...).12.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).12.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...) 12.2016 r., wypłaconego w dniu 12.12.2016 r. w kwocie 200 zł, w tym z dotacji w kwocie 120 zł,
- (...).12.2016 r., wypłaconego w dniu 14.12.2016 r. w kwocie 300 zł, w tym z dotacji w kwocie 180 zł,

Komisja Orzekająca I instancji w zakresie przypisania odpowiedzialności odstąpiła od wymierzenia kary (...) i obciążyła obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 327,81 zł.

W uzasadnieniu wydanego orzeczenia, Komisja Orzekająca I instancji dokonała oceny, czy w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła sytuacja regulowana przepisem art. 24 ust. 1 uondfp Komisja stwierdziła, że stan prawny pomiędzy czasem czynów a czasem orzekania nie uległ zmianie.

Komisja wskazała, że w złożonych wyjaśnieniach Obwiniona przyznała się do zarzucanych Jej czynów i dodała, że nie miała świadomości zaistniałych nieprawidłowości. Obwiniona stwierdziła, że konsultowała z radcą prawnym konsekwencje treści uchwały nr (...) /2014 Rady Gminy (...) z dnia (...) 03. 2014 r. w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do przyznania nieodpłatnie pomocy w zakresie dożywiania dla osób objętych programem wieloletnim „Pomoc państwa w zakresie dożywiania 2014-2020” w formie pieniężnej, a w szczególności treść § 3 tejże uchwały, zgodnie z którym uchwała miała mieć zastosowanie do wniosków o pomoc w zakresie dożywiania złożonych w 2014 roku. Radca prawny zaprezentował stanowisko, z którego wynikało, iż uchwała ma mieć zastosowanie w latach 2014-2010. Obwiniona dodała, że dopiero w 2017 roku uświadomiła sobie popełnione błędy, po pierwszych rozstrzygnięciach SKO w powyższych sprawach, które stwierdzały nieważność decyzji o przyznaniu świadczeń, gdyż były podjęte bez podstawy prawnej.

Dlatego też, zdaniem Komisji I instancji Gmina (...) nie posiadała aktu prawa miejscowego pozwalającego na przyznanie stosownych świadczeń dla osób bądź rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100 % do 150 %, a tym samym objęto pomocą osoby i rodziny do takiej pomocy nieuprawnione.

Ponadto Komisja I instancji rozstrzygnęła w przedmiocie odpowiedzialności Obwinionej w oparciu o sformułowanie przez Oskarżyciela we wniosku o ukaranie dwóch zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych przez Obwinioną – na podstawie tego samego stanu faktycznego. Zarzucono Jej bowiem naruszenie zarówno art. 9 pkt 1 jak i art. 11 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Wedle analizy Komisji I instancji treść i konstrukcja ustawy wskazuje, że ustawodawca do systemu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie wprowadził uregulowań dotyczących tzw. zbiegu przepisów, co oznacza w praktyce uzasadnienie do przyjęcia tezy, że jednym zachowaniem obwiniony może wyczerpać znamiona tylko jednego z czynów określonych ustawą. Tym samym Komisja przyjęła, że w sprawie nie ma zastosowania konstrukcja dotycząca tzw. zbiegu przepisów, znana prawu karnemu. Występuje ona bowiem wtedy, kiedy ten sam czyn realizuje jednocześnie znamiona typów czynu zabronionego określone w więcej niż jednym przepisie ustawy.

Zgodnie z art. 9 pkt 1 uondfp – naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest wydatkowanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotacji. Natomiast zgodnie z art. 11 ust. 1 tejże ustawy, naruszeniem dyscypliny finansów publicznych jest dokonanie wydatku ze środków publicznych bez upoważnienia określonego ustawą budżetową, uchwałą budżetową lub planem finansowym albo z przekroczeniem zakresu tego upoważnienia lub z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków. W związku z powyższym Komisja I instancji uznała jako bezsporny ustalony w toku postępowania stan faktyczny polegający na działaniach naruszających art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w związku z art. 115, art. 8 ust. 1, art. 36 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, polegające na wydatkowaniu niezgodnie z przeznaczeniem i bez upoważnienia dotacji na zakup posiłku lub żywności.

W ocenie Komisji I instancji działaniem Obwinionej zostały wyczerpane znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 9 ust. 1 uondfp. Czyn ten może

zostać popełniony przez beneficjenta dotacji. Zgodnie bowiem z ustawą o finansach publicznych do wykorzystania dotacji z budżetu państwa niezgodnie z przeznaczeniem dochodzi w razie zapłaty ze środków pochodzących z dotacji za inne zadania niż te, na które dotacja była udzielona albo za realizację innych celów niż cele wskazane w przepisach odrębnych stanowiących o sposobie udzielenia i rozliczenia dotacji, czyli zgodnie z art. 168 ust. 4 ustawy o finansach publicznych. W omawianym zakresie Komisja przytacza rozumienie pojęcia „przeznaczyć” z doktryny, jak również przytacza treść przepisów ustawy o pomocy społecznej, na podstawie których rada gminy może w drodze uchwały podwyższyć kwoty uprawniające do zasiłku okresowego i celowego.

Komisja wskazała również, że Obwiniona ponosi odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych również jako kierownik jednostki sektora finansów publicznych na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 ustawy o odpowiedzialności w związku z art. 53 ust. 1 ustawy o finansach publicznych.

Orzekając RKO wzięła pod uwagę różnorodne uwarunkowania, w których Obwiniona wykonywała swoje obowiązki, takie jak: działanie w warunkach związanych z niejasnymi zapisami zamieszczonymi w uchwale nr (...) /2014 Rady gminy (...) z dnia (...) marca 2014 r., których interpretacja prezentowana przez radcę prawnego mogła powodować bardzo istotne wątpliwości co do jej stosowania po roku 2014, podjęcie starań związanych z usunięciem szkodliwych następstw naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez m.in. wystąpienie do SKO o stwierdzenie nieważności wydanych decyzji, jak również dotychczasową niekaralność Obwinionej. W związku z powyższym RKO na podstawie art. 36 ust. 1 i ust. 2 uondfp postanowiła odstąpić od wymierzenia kary Obwinionej uznając, że już sam fakt przeprowadzenia niniejszego postępowania wywoła skutek prewencyjny i nie będzie Ona w przyszłości naruszać dyscypliny finansów publicznych.

Komisja I instancji nie dopatrzyła się znamion naruszenia art. 11 ust. 1 uondfp za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Zdaniem Komisji, przepis ten penalizuje zachowania polegające na dokonaniu wydatku bez stosownych upoważnień albo z przekroczeniem upoważnień albo naruszenia przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków. Komisja twierdzi, że Rzecznik nie sprecyzował źródła upoważnienia, którego przekroczenia miała dopuścić się Obwiniona. Komisja podnosi, że sformułowano naruszenie jako „*dokonanie ze środków publicznych wydatków z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń*”

pieniężnych na zakup posiłku lub żywności przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w sytuacji gdy w gminie (...) nie obowiązywał akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego – co spowodowało objęcie pomocą osób nieuprawnionych”. Zdaniem Komisji, tak sformułowany zarzut nie koresponduje w pełni z ustawowymi wymogami dotyczącymi konieczności określenia – we wniosku o ukaranie – zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych wraz ze wskazaniem sposobu jego popełnienia, stosownie do art. 110 ust. 1 uodfp.

Biorąc powyższe pod uwagę Komisja postanowiła na mocy art. 78 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 uodfp uniewinnić Panią (...) od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 11 ust. 1 tego aktu prawnego – z uwagi na niepopełnienie zarzucanego czynu.

O kosztach postępowania Komisja orzekła na podstawie art. 167 ust. 1 uodfp, zgodnie z którym każdy uznany za odpowiedzialnego za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, bez względu na ewentualne wymierzone kary, zwraca na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania. Koszty te określa się ryczałtowo w wysokości 10% przeciętnego wynagrodzenia.

Od orzeczenia Komisji Orzekającej w pierwszej instancji pismem z dnia 27 lutego 2019 r., sygn. akt RKO/7100/68/18 odwołał się Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwego w sprawach rozpatrywanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach.

Zastępca Rzecznika zarzucił Komisji I instancji, że :

1. w sposób nieuzasadniony merytorycznie zastosowała instytucję odstąpienia od wymierzenia kary wobec Obwinionej, czym naruszono art. 36 ust. 1 i ust. 2 uodfp w związku ze stwierdzeniem przez Komisję odpowiedzialności tej osoby za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 pkt 1 uodfp, polegające na tym, że naruszono art. 168 ust. 4 ustawy o finansach publicznych w związku z art. 115, art. 8 ust. 1 i art. 36 pkt 1 lit. c ustawy o pomocy społecznej,

2. bezpodstawnie uniewinniła Obwinioną od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o których mowa w art. 11 ust. 1 uondfp, polegającego na dopuszczeniu się naruszenia art. 44 ust. 2 w związku z art. 168 ust. 4 ustawy o finansach publicznych w związku z art. 115, art. 8 ust. 1 i art. 36 pkt 1 lit. c ustawy o pomocy społecznej – ze względu na niepopelnienie zarzucanego czynu, tj., na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 uondfp.

Odwołując się od orzeczenia pierwszej instancji, Zastępca Rzecznika wniósł o uchylenie orzeczenia Komisji:

1. w części dotyczącej zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, w związku ze stwierdzeniem przez Komisję odpowiedzialności tej osoby za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 pkt 1 uondfp
2. w części dotyczącej bezpodstawnego uniewinnienia Obwinionej od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 11 ust. 1 uondfp.

W uzasadnieniu odwołania Zastępca Rzecznika stwierdził, że :

1. zapisy uchwały Nr (...) /2014 Rady Gminy (...) z dnia (...) marca 2014 r. są jasne i nie budzące wątpliwości. W § 3 uchwały wprowadzono zapis o treści „*Niniejsza uchwała ma zastosowanie do wniosków o pomoc w zakresie dożywiania złożonych w 2014 roku*”. Zdaniem Komisji, przywołany paragraf nie budzi żadnych wątpliwości interpretacyjnych, iż prawo do świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego, rada gminy ograniczyła wyłącznie do tych osób, które złożyły wnioski o świadczenia w 2014 r. Próba interpretowania powyższego paragrafu w sposób rozszerzający go również o świadczenia wypłacane w oparciu o wnioski złożone po 2014 r. jest całkowicie nieuprawniona. Rzecznik zwraca uwagę, że Obwiniona potwierdziła, że zapis uchwały był niefortunny oraz wprowadzający w błąd i że miał dotyczyć również wniosków sprzed uchwalenia aktu oraz złożonych po 2014 r. Podobnie twierdził prowadzący obsługę prawną radca prawny z MOPS.

Rzecznik zwraca również uwagę, że podjęcie starań przez Obwinioną związanych z usunięciem szkodliwych następstw naruszenia dyscypliny finansów publicznych nie zostały podjęte z Jej własnej inicjatywy, lecz są bezpośrednim następstwem zaleceń pokontrolnych

Wojewody (...). Ponadto przedmiotowe naruszenie wywołało trwałe uszczuplenie środków publicznych Gminy (...). Z jednej bowiem strony Gmina poniosła wydatek niezgodny z przepisami w kwocie 15.700 zł, a z drugiej strony Gmina dokonała zwrotu do Wojewody (...) wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem dotacji w kwocie 8.530 zł. Obwiniona potwierdziła, że Gmina (...) nie podjęła kroków prawnych zmierzających do wyegzekwowania wypłaconych osobom fizycznym świadczeń bez podstawy prawnej. W związku z tym zdaniem Rzecznika, Obwiniona nie podjęła działań zmierzających do usunięcia szkodliwych skutków dokonanych czynów. Zdaniem Rzecznika jedyna okolicznością, na którą Komisja powołała się, odstępując od wymierzenia kary, która jest w pełni zgodna ze stanem faktycznym, jest dotychczasowa niekaralność Obwinionej. Ta przesłanka jednak, zdaniem Rzecznika nie powinna przesądzać o zasadności zastosowania tej nadzwyczajnej instytucji, na gruncie dyscypliny finansów publicznych, jaka jest odstępianie od wymierzenia kary.

2. Komisja uniewinniła Obwinioną od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 11 ust. 1 uodfnp, polegającego na dopuszczeniu się naruszenia art. 44 ust. 2 w związku z art. 168 ust. 4 ustawy o finansach publicznych w związku z art. 115, art. 8 ust. 1, art. 36 pkt 1 lit. c ustawy o pomocy społecznej – poprzez dokonanie ze środków publicznych wydatków z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń pieniężnych na zakup posiłku lub żywności przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, w sytuacji gdy w Gminie (...) nie obowiązywał akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 10% do 150% ww. kryterium dochodowego – co spowodowało objęcie pomocą osób nieuprawnionych – ze względu na niepopelnienie zarzucanego czynu, tj. na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 1 i ust. 3 uodfnp. W tym względzie Rzecznik przywołał orzeczenia GKO w kwestii interpretacji pojęcia „*czynu nie popelniono*”. W związku z tym, zdaniem Rzecznika Komisja powinna w uzasadnieniu swojego orzeczenia w sposób klarowny wyjaśnić na czym oparła przekonanie, że do zarzucanego czynu nie doszło. W tym względzie bowiem rzuca się w oczy brak spójności uzasadnienia Komisji z sentencją orzeczenia. W uzasadnieniu Komisja odnosi się do rzekomego braku w działaniach Obwinionej, wskazanych w art. 78 ust. 1 pkt 2 uodfnp. W prawidłowym biegu rzeczy, w uzasadnieniu orzeczenia powinno znaleźć się stanowisko Komisji, zawierające argumentację potwierdzającą

przesłanki, na których Komisja oparła przekonanie, że do czynu w ogóle nie doszło. Natomiast w dalszej części orzeczenia Komisja podniosła, że Rzecznik we wniosku o ukaranie nie sprecyzował źródła upoważnienia, którego przekroczenia miała dopuścić się Obwiniona. Oskarżyciel stwierdził, że nie widzi żadnego merytorycznego związku powyższego zarzutu Komisji z brzmieniem zarzutu zawartego we wniosku o ukaranie. Zastępca Rzecznika, przywołując przepis art. 11 ust. 1 uondfp, wskazał na wymieniony w trzech punktach katalog czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych związanych z dokonywaniem wydatków. Zdaniem oskarżyciela są to niezależnie od siebie występujące przesłanki, których indywidualne wystąpienie stanowi autonomiczną przesłankę do prowadzenia postępowania o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. W ocenie Zastępcy Rzecznika zarzut postawiony Obwinionej dotyczy dokonania wydatku z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków, dlatego też stawianie oskarżycielowi zarzutu, iż nie wskazał on źródła upoważnienia, którego przekroczenia miała dopuścić się Obwiniona, jest niezrozumiałe. Z powyższego wynika, że dla Komisji dokonanie wydatku z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków nie stanowi samodzielnej przesłanki odpowiedzialności na gruncie art. 11 ust. 1 uondfp, lecz musi iść w parze z jednoczesnym przekroczeniem upoważnienia określonego w ustawie, uchwale budżetowej lub planie finansowym. Zastępca Rzecznika podniósł również, że w uzasadnieniu orzeczenia znajduje się fragment, z którego wynika, że postawiony przez Rzecznika zarzut naruszenia art. 11 ust. 1 uondfp nie w pełni koresponduje z ustawowymi wymogami dotyczącymi konieczności określenia we wniosku o ukaranie zarzucanego naruszenia wraz ze wskazaniem sposobu jego popełnienia, przez co wniosek nie odpowiada wymogom formalnym określonym w art. 110 ust. 1 uondfp. Komisja jednocześnie nie sprecyzowała, jakimi brakami formalnymi jest obarczony wniosek o ukaranie. Oskarżyciel podkreślił, że wniosek przeszedł pozytywnie kontrolę wstępną w rozumieniu art. 112 uondfp, która polega na zweryfikowaniu przez Przewodniczącego Komisji, czy wniosek spełnia wymagania formalne, określone w art. 110 uondfp.

Zastępca Rzecznika wskazał, że nie odniesienie się w treści uzasadnienia orzeczenia do podniesionej w jej sentencji podstawy uniewinnienia Obwinionej powoduje, że orzeczenie to nie spełnia wymagań proceduralnych określonych w art. 137 ust. 2 pkt 1 uondfp, zgodnie z którym uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać wskazanie faktów i okoliczności, które skład orzekający uwzględnił wydając rozstrzygnięcie o przypisaniu odpowiedzialności za

naruszenie dyscypliny finansów publicznych albo uniewinnieniu albo umorzeniu postępowania.

Rozpoznając sprawę, Główna Komisja Orzekająca zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Główna Komisja Orzekająca - zwana dalej GKO, mając na uwadze brzmienie art. 24 uoondfp, uznała że będzie stosować stan prawny obowiązujący w dacie wydania niniejszego orzeczenie, albowiem stan prawny w dacie zarzuczanych czynów nie jest względniejszy dla Obwinionej.

Biorąc pod uwagę ustalony stan faktyczny, należy stwierdzić że w sposób niekwestionowany doszło do dokonania, przez Obwinioną, ze środków publicznych, wydatków z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń pieniężnych na zakup posiłku lub żywności, przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w sytuacji gdy w Gminie (...) nie obowiązywał akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego. W tym samym czasie (a nawet na podstawie tych samych decyzji) doszło do wydatkowania niezgodnie z przeznaczeniem dotacji otrzymanych przez Gminę (...) od Wojewody (...) w latach 2015-2016 z przeznaczeniem na wypłatę świadczeń pieniężnych na zakup posiłku lub żywności, przyznawanych osobom/rodzinom, których dochód przekroczył 100% kryterium dochodowego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, w ramach realizacji wieloletniego programu wspierania finansowego gmin w zakresie dożywiania „*Pomoc państwa w zakresie dożywiania*” na lata 2014-2020. W Gminie (...) nie obowiązywał bowiem akt prawa miejscowego pozwalający w latach 2015-2016 na przyznanie i wypłatę ww. świadczeń dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego - co spowodowało objęcie pomocą osób nieuprawnionych.

Niewątpliwie Obwiniona swym działaniem naruszyła art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych w związku z art. 115, art. 8 ust. 1, art. 36 pkt 1 lit. c ustawy marca 2004 r. o pomocy społecznej.

W myśl art. 4 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 uoondfp, odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych podlegają kierownicy sektora finansów publicznych oraz pracownicy

jednostek sektora finansów publicznych lub inne osoby, którym odrębną ustawą lub na jej podstawie powierzono wykonywanie obowiązków. Bezsporne jest, że Obwiniona była upoważniona do dokonywania wydatków ze środków własnych gminy oraz z dotacji, jako Kierownik Gminnego (...) w (...). Przyznając pomoc konkretnym osobom (rodzinom) nie miała jednak podstaw do wychodzenia poza zakres określony w ustawie o pomocy społecznej i stosownych przepisach prawa miejscowego. Stosownie do art. 19 ust. 2 uondfp, odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych ponosi osoba, której można przypisać winę w czasie popełnienia naruszenia. Nie można przypisać winy, jeżeli naruszenia nie można było uniknąć mimo dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Od kierownika gminnego ośrodka pomocy społecznej można i należy wymagać znajomości przepisów ustawy o pomocy społecznej, w szczególności art. 8 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, oraz prawidłowej interpretacji przepisów prawa miejscowego - wydanych na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej, stanowiących podstawę przyznawania pomocy.

Obwinionej zarzucono naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 9 pkt 1 i art. 11 ust. 1 uondfp, na podstawie podobnego stanu faktycznego. Należy przy tym podkreślić, że Zastępca Rzecznika rozróżnił środki z dotacji (i wykorzystanie tych środków niezgodnie z przeznaczeniem zakwalifikował jako czyny określone w art. 9 pkt 1 uondfp) oraz środki własne gminy (których wydatkowanie niezgodnie z przepisami zakwalifikował jako czyny określone w art. 11 ust. 1 uondfp). Te dwa rodzaje czynów były popełniane w tym samym czasie, poprzez przyznanie pomocy konkretnym osobom. Jednak należy podkreślić, że pomoc pochodziła częściowo ze środków z dotacji, a częściowo ze środków własnych gminy. Dlatego przyjęta przez Zastępcę Rzecznika kwalifikacja, jakkolwiek złożona, była prawidłowa. Natomiast rozważania Komisji I instancji, dotyczące tego, że ustawodawca do systemu odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych nie wprowadził uregulowań dotyczących tzw. zbiegu przepisów, nie powinny stanowić podstawy uniewinnienia Obwinionej od popełnienia czynów określonych w art. 11 ust. 1 uondfp.

Komisja I instancji przypisała Obwinionej odpowiedzialność za popełnienie czynów określonych w art. 9 pkt 1 uondfp i jednocześnie zdecydowała się na odstąpienie od wymierzenia kary. Nie ulega wątpliwości, w świetle powyższych rozważań, że środki z dotacji zostały przyznane dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej

100% do 150% ww. kryterium dochodowego, a więc niezgodnie z prawem. Obwiniona działała w sposób zawiniony, ponieważ od kierownika ośrodka pomocy publicznej - w zakresie przyznawania pomocy społecznej - należało oczekiwać działań zgodnych z prawem. Z drugiej jednak strony Komisja I instancji miała podstawy do uznania, że w sprawie zachodzą szczególne okoliczności uprawniające do odstąpienia od wymierzenia kary, i to nawet gdy weźmie się pod uwagę całość udzielonej z naruszeniem przepisów pomocy społecznej (zarówno z dotacji, jak i ze środków własnych gminy). Przemawiają za tym przede wszystkim okoliczności naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Obwiniona powzięła wątpliwości co do zasadności przyznania pomocy społecznej w latach 2015 i 2016 dla osób/rodzin, których dochód mieścił się w granicach powyżej 100% do 150% ww. kryterium dochodowego i zwróciła się w tej sprawie ustnie o interpretacje do radcy prawnego. Przedstawione przez radcę prawnego wyjaśnienia przyjęła, ponieważ to on uczestniczył w przygotowaniu uchwały nr (...)2014 Rady Gminy (...) z dnia (...)03.2014 r. w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do przyznania nieodpłatnie pomocy w zakresie dożywiania dla osób objętych programem wieloletnim „Pomoc państwa w zakresie dożywiania 2014-2020”.

Radca prawny - przesłuchany w charakterze świadka - przedstawiał Składowi Orzekającemu Komisji I instancji (a wcześniej Obwinionej) stanowisko odnoszące się do celu, jaki przyświecał autorom omawianej uchwały. Twierdził, że uchwała miała obowiązywać w czasie obowiązywania programu i odwoływał się do tytułu uchwały. Z uwagi na treść § 3 uchwały (nie tylko rozszerzającego jej obowiązywanie do zdarzeń w 2014 r. zaistniałych przed wejściem w życie omawianej uchwały, na co wskazywał radca prawny, ale także zawężającego okres jej obowiązywania do roku 2014) tak określonego czasu obowiązywania uchwały nie udało się poprawnie zapisać. Niemniej należy podkreślić, że argumentacja świadka oraz uchwalanie kolejnych uchwał w sprawie podwyższenia kryterium dochodowego uprawniającego do przyznania nieodpłatnie pomocy w zakresie dożywiania dla osób objętych programem wieloletnim „Pomoc państwa w zakresie dożywiania 2014-2020” (po tym gdy stwierdzono, że uchwała z 2014 r. nie odnosi się do lat kolejnych) wskazują, że - jakkolwiek Obwiniona działała wbrew literze prawa - to zgodnie z założeniami autorów uchwały. Zauważyć należy także, że środki wydatkowane niezgodnie z literą prawa nie były duże. W aktach nie ma żadnych informacji, że podważano celowość ich wydatkowania. Ponadto na uznanie zasługuje także podjęcie starań związanych z usunięciem szkodliwych następstw

naruszenia dyscypliny finansów publicznych poprzez m.in. wystąpienie do SKO o stwierdzenie nieważności wydanych decyzji, nawet jeżeli działania te zostały podjęte po wykryciu nieprawidłowości. Zachowanie Obwinionej wskazuje, że samo przypisanie odpowiedzialności - nawet bez wymierzenia kary - będzie wystarczające dla zapobieżenia popełniania przez nią naruszeń dyscypliny finansów publicznych w przyszłości. Główna Komisja Orzekająca nie znalazła zatem podstaw do wymierzenia Obwinionej kary i to także w sytuacji gdyby przypisano jej jednoznacznie odpowiedzialność za czyny określone w art. 11 ust. 1 uondfp.

W tej sytuacji GKO stanęła przed dylematem czy uchylić zaskarżone orzeczenie ze względu na nieuzasadnione uniewinnienie Obwinionej od czynów określonych w art. 11 ust. 1 uondfp. Orzeczenie to nie jest bowiem prawidłowe w tym zakresie. Jednak jego „naprawienie” wiązałoby się z koniecznością przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W myśl bowiem art. 146 ust. 2 uondfp - w przypadku wniesienia odwołania na niekorzyść obwinionego, który został uniewinniony przez komisję orzekającą lub co do którego postępowanie umorzono, Główna Komisja Orzekająca nie może wydać orzeczenia o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Jeżeli jednak uzna, że przypisanie tej odpowiedzialności jest uzasadnione, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania.

Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania GKO uznała za niezasadne. Oznaczałoby to bowiem konieczność prowadzenia szeregu czynności w efekcie których i tak należałoby zachować rozstrzygnięcie w zakresie od odstąpienia do wymierzenia kary Obwinionej. Dlatego, mimo podzielenia - co do zasady - argumentacji Zastępcy Rzecznika, że Komisja I instancji - nie uzasadniła w przekonywujący sposób swojego rozstrzygnięcia w przedmiocie uniewinnienia od czynów określonych w art. 11 ust. 1 uondfp, GKO zdecydowała się utrzymać zaskarżone orzeczenie w mocy i wyjaśnić kwestie wątpliwe w uzasadnieniu swojego orzeczenia.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę, Główna Komisja Orzekająca orzekła, jak w sentencji.